

ude fra de forskellige Egne af vort Land, en Gang imellem ud paa de Steder, hvor de egentlig hører hjemme, og udstille dem dér, det vilde skabe Reklame for Museet og skaffe den Velvillie og den kongelige Mønt, som skal til for at faa en ordentlig Nationalmuseumsbygning opført.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt talte her i Dag om Kristeligt dansk Fællesforbund; jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger dertil. Det ærede Medlem sagde, at der ikke blot fandtes kristelige Foreninger af Arbejdere og Arbejdsgivere, der gaar under Benævnelserne Kristeligt dansk Fællesforbund, men der er ogsaa andre kristelige Foreninger, derunder, kristelig Lægeforening f. Eks. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem nævnte en kristelig Gartnerforening, for det kunde han for Resten ogsaa godt have gjort. Er der imidlertid en saadan, saa ved jeg i hvert Fald, at den bekæmper ikke Gartnerens faglige Interesser, den bekæmper ikke Kravet om Told f. Eks., for det ærede Medlem optræder jo stadig her som en stærk Toldbeskytter med Hensyn til Gartnerens Interesser. Og hvad Lægerne angaar, saa bekæmper de kristelige Læger jo heller ikke den almindelige Lægeforening eller sætter Taksterne ned; nej, de holder pænt samme Takster som de andre Læger, og saa er der selvfølgelig ingen, der har noget imod, at de danner en særlig kristelig Forening, hvis de har Lyst dertil.

Der er heller ingen, der har noget imod, at Arbejdere og Arbejdsgivere danner en særlig kristelig Forening, men de maa blot ikke falde deres Kammerater i Ryggen, saaledes som Arbejderne i Kristeligt dansk Fællesforbund gør; de maa ikke være daarligere Kammerater, og er de det, skal de ikke under det kristelige Skilt have Lov til at gøre, hvad de kan, for at bryde Strejker eller for at bekæmpe de Krav, som Fagforeningerne har rejst. Nej, de skal først og fremmest være i Fagforeningerne og støtte deres Kammerater der; saa kan de for Resten mere sig med at oprette kristelige Foreninger, lige saa meget de vil. Saaledes som de virker i Øjeblikket, er de de hæderlige Arbejderen Fjender, og de kan selvfølgelig ikke taales, de maa bekæmpes, indtil de lærer at være gode Kammerater. Jeg skal ikke karakterisere dem nøjere; i England og Amerika har man et meget betegnende Udtryk for dem, jeg tror, de fleste Medlemmer kender det, og jeg skal ikke nævne det, for det lyder ikke godt paa Dansk, men det er i det hele vanskeligt at finde en parlamentarisk Betegnelse af disse

Individer, der falder deres Kammerater i Ryggen, og dem synes jeg ikke det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt skulde forsvare; de er ikke et ærligt Forsvar værd.

Jeg skal til Slutning sige et Par Ord om Politik. Det ærede Medlem Hr. Pürschel sluttede i Forgaars sin Tale med et dybt Suk, idet han sagde, at de tre Partier ikke kan enes om noget; han mente de tre saakaldte borgerlige Partier, jeg vilde hellere sige spidsborgerlige Partier; de kan ikke enes om noget. Nej, det kan de jo ikke. De kan navnlig ikke enes om noget positivt. De har ikke noget Program, de vil gennemføre, ikke noget, de staa paa imod det nuværende Ministerium, og derfor er de snart blevet saadan, at det nuværende Ministerium bogstavelig ikke kan falde. Det har ikke noget at falde paa, om jeg saa maa sige; det er ikke muligt, at der i denne Sal kan dannes Grundlag for en ny Regering, fordi de Partier, der skulde danne Flertallet, ikke er enige om noget som helst. De er ikke en Gang enige hvert Parti for sig, idet Venstre, som det ogsaa er udtalt her, er en Sammensætning af mange forskellige Medlemmer, og heller ikke de Konservative er altid enige; det ærede Medlem Hr. Christmas Møller siger f. Eks., at Told kan man ikke vente gennemført her i Landet, medens de øvrige Medlemmer af det konservative Folkeparti taler om Told i Tide og Utide, baade tidligt og sent. Nej, de kan ikke gennemføre noget som helst, og derfor er der slet ikke Mulighed for en anden Regering. Oppositionen vil ikke noget positivt, og før Oppositionen virkelig vil noget og foreslaar noget, kan der ikke være Tale om, at der kan komme en anden Regering her i Landet.

Det er Forskellen paa den Opposition, der er nu, og den, der var før 1924. Vi vilde noget, vi foreslog noget. Hver Gang der var et aktuelt Spørgsmaal fremme, det være sig Valutaspørgsmaalet eller andre økonomiske Spørgsmaal, saa anviste vi Veje, ad hvilke vi kunde løse disse Spørgsmaal. Eller sociale Spørgsmaal: vi fremsatte Forslag, og vi anviste Veje, ad hvilke de kunde løses. Men nu, nu anvises der ingenting; nu er det negativt alt sammen. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard samler omhyggeligt, som den udmærkede Videnskabsmand han er, alle de smaabitte Ting, som under Anførsel af Landstingsmand Dr. Brandes sendes omkring til Venstrepressen og Højrepressen i Form af ganske smaa, ubetydelige Angreb paa Ministeriet; dem samler det ærede Medlem Hr. N. Neergaard op og gentager dem her fra denne